

Sygn. akt IV KK 444/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Barbara Skoczowska

Protokolant Jolanta Grabowska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Jacka Radoniewicza

w sprawie S. J.

skazanej z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu
narkomanii

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 18 maja 2017 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego - na
korzyść

od wyroku Sądu Rejonowego w C.

z dnia 27 lutego 2007 r., sygn. akt III K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok i uniewinnia S. J. od popełnienia
zarzucanego jej czynu, a kosztami procesu obciąża Skarb
Państwa.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w C. z dnia 27 lutego 2007 r., sygn. akt III K (...), wydanym na posiedzeniu, po uwzględnieniu wniosku prokuratora złożonym w

trybie art. 335 § 1 k.p.k., S. J. została uznana za winną tego, że: „w dniu 12 maja 2006 r. w C. posiadała środki odurzające w postaci marihuany w szklanej cygarniczce o wadze 0,02 grama”, tj. popełnienia przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z 2005 r. Za przestępstwo to wymierzono oskarżonej karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat oraz karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych po 10 zł każda, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, z ustaleniem, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny. Ponadto, orzeczono przepadek dowodów rzeczowych, a także zasądzono od Skarbu Państwa koszty obrony z urzędu i obciążono oskarżoną kosztami procesu.

Wyrok ten nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się w dniu 7 marca 2007 r.

Z kasacją od tego wyroku, zaskarżając go w całości na korzyść oskarżonej, wystąpił Minister Sprawiedliwości - Prokurator Generalny. Orzeczeniu temu zarzucił rażące i mające istotny wpływ na jego treść naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, tj. art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, polegające na błędnej jego wykładni przez uznanie, że S. J. swoim zachowaniem, polegającym na posiadaniu szklanej cygarniczki ze śladowymi ilościami środka odurzającego w postaci 0,02 grama marihuany, pozostającymi po użyciu tego środka, wyczerpała znamiona tak kwalifikowanego przestępstwa. Wywodząc w ten sposób, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i uniewinnienie S. J. od popełnienia zarzucanego jej przestępstwa.

Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.

Kasacja ta, zarówno w zakresie sformułowanego w niej zarzutu, jak i wniosku końcowego, okazała się zasadna.

Nie może budzić bowiem wątpliwości, że określona w opisie przypisanego S. J. zaskarżonym wyrokiem przestępstwa ilość posiadanego przez nią środka odurzającego w postaci marihuany nie jest wystarczająca dla uznania, że swoim zachowaniem wyczerpała ona znamiona przestępstwa określonego w art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z 2005 r. Nie można przecież zapominać, że cel przyjęcia powyższej ustawy został jednoznacznie wskazany w jej tytule i jest

nim przeciwdziałanie narkomanii. Stąd też narkotyk będący przedmiotem przestępstwa z art. 62 omawianej ustawy musi spełniać nie tylko kryterium przynależności grupowej do związków wymienionych w załącznikach do tego aktu prawnego, ale również kryterium ilościowe pozwalające na jednorazowe użycie w celu osiągnięcia choćby potencjalnego efektu odurzenia lub innego charakterystycznego dla działania substancji psychotropowej, a więc chodzi tu o wywołanie skutku innego niż medyczny. Prezentowane tu stanowisko utrwalone jest już w orzecznictwie Sądu Najwyższego (zob. np. postanowienie z dnia 28 października 2009 r., I KZP 22/09, OSNKW 2009, z. 12, poz. 103, a także wyroki: z dnia 4 listopada 2008 r., IV KK 127/08, LEX nr 477887, z dnia 16 kwietnia 2009 r., IV KK 418/08, LEX nr 503619, z dnia 20 stycznia 2010 r., II KK 289/08, LEX nr 570140, z dnia 20 stycznia 2010 r., II KK 304/09, LEX nr 1663550, czy z dnia 20 kwietnia 2011 r., IV KK 26/11, LEX nr 794512).

W sprawie niniejszej przy S. J. znaleziono zaś śladowe wręcz ilości środka odurzającego w postaci marihuany o wadze 0,02 grama, stanowiące pozostałość „porcji”, która wcześniej została użyta. Nie ulega wątpliwości, że użycie wskazanej ilości nie mogłoby wywołać efektu odurzenia.

W tym stanie rzeczy, ustalone w zaskarżonym kasacją wyroku zachowanie S. J. nie wyczerpało znamienia „posiadania środka odurzającego”, przewidzianego przepisem art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z 2005 r. Określona w opisie czynu ilość środka odurzającego w postaci marihuany, znajdująca się w zabezpieczonej u oskarżonej cygarnicze, to bowiem w rzeczywistości jedynie ilość śladowa, która spełniała kryterium przynależności grupowej, jednakże jej ilość bez wątpienia nie była w stanie wywołać efektu odurzenia, a więc innego niż medyczny.

Stwierdzenie rażącego naruszenia przez Sąd Rejonowy w C. przepisu art. 62 ust. 1 omawianej ustawy, skutkować musiało uchynieniem zaskarżonego wyroku, a wobec oczywistej niesłuszności skazania (art. 537 § 2 *in fine* k.p.k.), należało uniewinnić S. J. od popełnienia zarzucanego jej czynu.

Z tych względów orzeczono, jak w części dyspozytywnej wyroku.

r.g.